

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΚΗΡΥΚΑΣ

Τα νέα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας

Οι δαιμόνιοι δημοσιογράφοι της β' τάξης του 3ου Γυμνασίου Ρόδου προσπάθησαν να καλύψουν μια χιλιετία ζωής της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, παραθέτοντας αποκλειστικές ειδήσεις από τα γεγονότα στη Βασιλεύουσα.. Ακολούθησαν πιστά τις πρωτογενείς πηγές της εποχής και μεταφέρουν το κλίμα και τα γεγονότα, όπως τα μετουσίωσαν δημιουργικά. Έτσι, παρατίθενται διάλογοι βυζαντινών, ομιλίες, άρθρα αλλά και επιστολές. Πολύτιμος αρωγός στην προσπάθειά τους η εκπαιδευτική σελίδα του Φωτόδεντρου

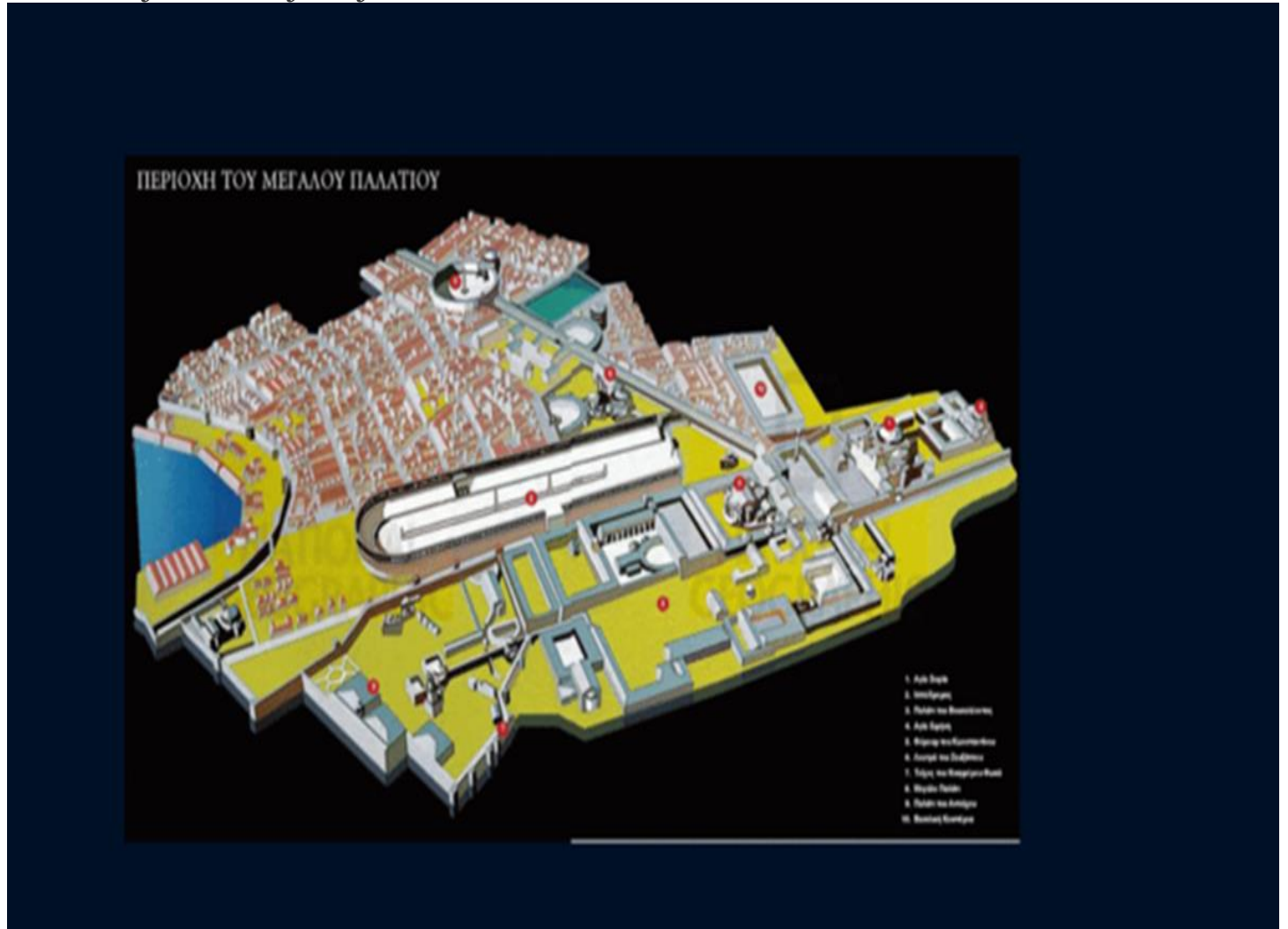

Θέματα

- Μια επίσκεψη στην Κωνσταντινούπολη.
- Διάλογος Θεοδώρα-Ιουστινιανού.
- Επιχειρήματα Εικονομάχων-Εικονολατρών.
- Διαφορές Καθολικών – Ορθόδοξων.
- Κακώσεις του Νικηφόρου.
- Η Άννα Πορφυρογέννητη θυμάται..
- Ένας βυζαντινός αγρότης ενώπιον του Αυτοκράτορα παραθέτει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει.
- Πώς φτάσαμε στο Σχίσμα;
- Συνέντευξη από έναν χωρικό της Γαλλίας που πήρε μέρος στις Σταυροφορίες.
- Η Άλωση της Πόλης

**Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ 3ΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΡΟΔΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΑ Β1, Β4**

1. Οι μαθητές αφού μελέτησαν τη διαδραστική παρουσίαση της ρυμοτομίας της Κων/λης στο Φωτόδεντρο παρουσιάζουν τα σημαντικότερα κτίρια ή σημεία της Πόλης μέσα από τις επιστολές τους.

Κωνσταντινούπολη, σωτήριοι έτος 580
από κτίσεως κόσμου.

Αγαπητέ μου Φίλιππε,

σου γράφω από την πανέμορφη Κωνσταντινούπολη, όπου έχω έρθει με τον πατέρα μου για εμπορικούς λόγους.

Έχω εντυπωσιαστεί από τα λαμπρά κτίσματα της Πόλης και από τα απόρθητα τείχη που περιβάλλουν την Βασιλεύουσα. Ο πατέρας μου αφού διευθέτησε τις δουλειές του, περιηγηθήκαμε στην Πόλη θαυμάζοντας τα αξιοθέατά της. Πρώτος σταθμός μας ήταν φυσικά η Αγία Σοφία, ένας κολοσσιαίος ναός που αρχιτεκτονικά αποτελεί συνδυασμό βασιλικής και περίκεντρου ναού με τρούλο. Δεν μπορείς να φανταστείς πόσο μεγάλος ναός είναι και πόσο πλούσια διακοσμημένος είναι.

Επισκεφθήκαμε ακόμα το πατριαρχικό μέγαρο, την Αγία Ειρήνη, τη Μαγναύρα, το παλάτι του Βουκολέοντος και τέλος το Ιερό Παλάτι. Την επόμενη ημέρα επισκεφθήκαμε τον ιππόδρομο ένα επίσης αρχιτεκτονικό θαύμα. Το μήκος είναι 450μ. , έχει πλάτος 117,5μ. και χωρητικότητα 50.000 ατόμων. Το σπουδαιότερο όμως είναι ότι παρακολουθήσαμε έναν τελικό αγώνα αρματοδρομίας μεταξύ των Βένετων και των Πρασίνων. Φεύγοντας από εκεί, ο πατέρας μου φανερά συγκινημένος, μου διηγήθηκε όλα τα αποτρόπαια γεγονότα που είχαν συμβεί σε αυτό το μέρος κάποιες δεκαετίες νωρίτερα. Χιλιάδες άνθρωποι είχαν σφαγιαστεί ανελέητα.

3ο Γυμνάσιο Ρόδου

Φεύγοντας από τον ιπλόδρομο, σταματήσαμε στην Αγορά του Κωνσταντίνου, μία κυκλική πλατεία, που στο κέντρο της υπήρχε, πάνω σε έναν κίονα, ένα άγαλμα του Κωνσταντίνου με ακτινωτό στέμμα. Εντύπωση μου έκανε ακόμα και η Μέση Οδός με τις πολλές στοές και τους πολλούς εμπόρους. Αυτό το ταξίδι αποτελεί μία συναρπαστική εμπειρία. Εύχομαι κάποια στιγμή να μπορέσεις να την ζήσεις και εσύ!!

Ο φίλος σου,
Αλέξιος. (Αλέξης Β1)

Κωνσταντινούπολη ,
Αγαπητέ φίλε

το σωτήριο έτος 586 από κτίσεως κόσμου.

Τι κάνεις; Είσαι καλά; Άργησα λίγο να σου γράψω , γιατί πήγα διακοπές με τους γονείς μου στην Κωνσταντινούπολη. Μια πόλη με πολλά και αξιοθαύμαστα έργα οικοδομής. Νέα κάστρα κτίστηκαν ή ενισχύθηκαν, οικοδομήθηκαν ή ιδρύθηκαν νέες ή κατεστραμμένες πόλεις , γέφυρες , υδραγωγεία . Μεγάλη εντύπωση μου έκανε ο μεγαλοπρεπής Ναός της Αγίας Σοφίας. Άκουσα να λέγεται ότι ο ίδιος ο αυτοκράτορας έβαλε τον πρώτο λίθο και παρακολουθούσε τις εργασίες. Όταν δε, έγιναν τα εγκαίνια του Ναού γεμάτος θαυμασμό ο Κωνσταντίνος αναφώνησε " Νενικηκά σε Σολομώντα ."

Η ιδιαιτερότητα του Ναού βρίσκεται στο ότι είναι ένα κτίσμα τεραστίων διαστάσεων που όμως διατηρεί την αρμονία και ισορροπία των όγκων του. Σημαντικό επίτευγμα η στέγαση του ναού με έναν πελώριο τρούλο ύψους 13,8 και διαμέτρου 32 μέτρων , ο οποίος στηρίζεται ανατολικά και δυτικά σε δυο θολωτές κατασκευές με σχήμα ενός τετάρτου σφαίρας και σε δυο μεγάλα τόξα στη βόρεια και νότια πλευρά. Στη βάση του ανοίγονται 40 παράθυρα και μας δημιουργούν την εντύπωση ότι δεν αποτελεί τμήμα του κτηρίου αλλά πως αιωρείται σαν χρυσή σφαίρα απο τον ουρανό.

Αυτά προς το παρόν.

Περιμένω νέα σου σύντομα
Με φιλικούς χαιρετισμούς
Μιχαήλ (Β4)

Κωνσταντινούπολη, το σωτήριο έτος 586 μ.Χ. από κτίσεως κόσμου.

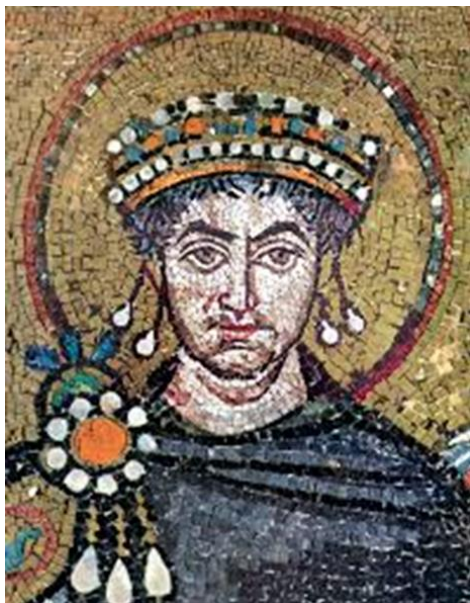
Αγαπητέ μου φίλε,

Σου γράφω αυτήν την επιστολή, για να μοιραστώ μαζί σου τις εντυπώσεις μου από την θεαματική επίσκεψη μας στη πόλη της Κωνσταντινούπολης. Εξερευνήσαμε τα δημοφιλέστερα κτίρια της αλλά δυο ήταν αυτά τα οποία με καθήλωσαν και μου τράβηξαν την προσοχή και το ενδιαφέρον με την εντυπωσιακή αρχιτεκτονική αλλά και την μεγάλη τους ιστορία.

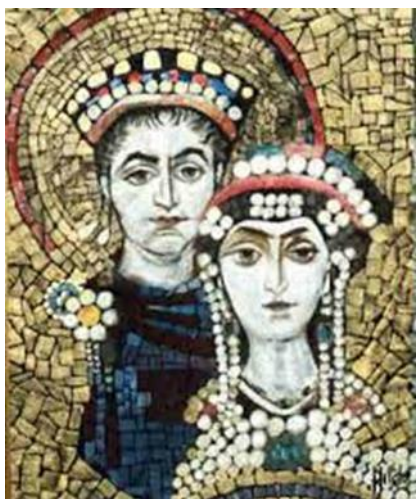
Αρχικά ο Ιπλόδρομος, ο οποίος κτίστηκε από τον Σέπτιμο Σεβήρο και ολοκληρώθηκε από τον Μεγάλο Κωνσταντίνο. Εκεί γίνονται αρματοδρομίες και αποτελεί σημείο αναφοράς της δημόσιας ζωής και κέντρο αναψυχής των πολιτών.

Στη συνέχεια η Αγία Σοφία, η οποία βρίσκεται ανατολικά του ιπποδρόμου και του μεγάλου παλατιού και θεωρείται το λαμπρότερο κτίσμα της Βυζαντινής τέχνης έως τώρα. Κατασκευάστηκε τον 4ο αιώνα και εγκαινιάστηκε το 360 με το όνομα η Μεγάλη Εκκλησιά. Καταστράφηκε από πυρκαγιά και αργότερα πυρολύθηκε κατά τη Στάση του Νίκα αλλά ανοικοδομήθηκε και στις δυο καταστροφές. Αρχιτεκτονικά εκπροσωπεί έναν νέο ρυθμό εκείνης της εποχής, βασιλική μετά τρούλου, που προήλθε από τον συνδυασμό κατά μήκος άξονα των βασιλικών με καθ' ύψος άξονα των περίκεντρων κτιρίων. Αυτή ήταν η εμπειρία μου απ' την Κωνσταντινούπολη, ελπίζω να την ευχαριστήθηκες όσο κι εμείς!

Με εκτίμηση,
Η αγαπημένη σου φίλη
Άρτεμις (Β1)

2. Οι δημοσιογράφοι του 3^{ου} γυμνασίου Ρόδου εισέβαλλαν στην αυτοκρατορική κατοικία και κατέγραψαν τον διάλογο μεταξύ Ιουστινιανού και Θεοδώρας, λίγο πριν την απόφαση κατάπνιξης της Στάσης του Νίκα.

Θ. Τι συμβαίνει Ιουστινιανέ ;

Ι. Οι αλλαγές που έκανα , οι φόροι που επέβαλα και ο έλεγχος των οικονομικών των Δήμων ενόχλησαν και έχουμε αναστάτωση , επανάσταση.

Θ. Πως θα αντιδράσεις ; Τι θα κάνεις ;

Ι. Είμαι ανένδοτος. Δεν θα αλλάξω την απόφασή μου , παρόλες τις αντιδράσεις παρόλη την αναστάτωση που επικρατεί εναντίον μου.

Θ. Μα , τι είναι όλα αυτά που ακούω να μου λες ;

Ι. Οι επαναστάτες έχουν μπει στην Πόλη και την καταστρέφουν. σύντομα θα φτάσουν και στο παλάτι . Ξέρειςσκέφτομαι να φύγουμε , να εγκαταλείψουμε την πόλη , όσο είναι καιρός και προλαβαίνουμε.

Θ. Αν είναι δυνατόν!..... Μα τί σοί αυτοκράτορας είσαι εσύ; Τόσο γρήγορα , τόσο απλά σκέφτεσαι την φυγή με την πρώτη δυσκολία ; Έτσι απλά αφήνεις τη θέση σου , το παλάτι , τα πλούτη σου , την αυτοκρατορία σου ανυπεράσπιστα όλα στα χέρια των επαναστατών;

Ι. Μα τι μπορώ να κάνω; Αυτή τη στιγμή δεν μπορώ να σκεφτώ ...

Θ. Αν φύγεις τώρα θα κάνεις το μεγαλύτερο λάθος της ζωής σου. Θα θεωρηθείς δειλός , ανανδρος , ανάξιος. Θα γραφτεί στις μαύρες σελίδες της Ιστορίας σαν Προδότης , αφού θα έχεις κάνει μεγάλο κακό στην αυτοκρατορία σου.

Ι. Δυστυχώς αυτή τη στιγμή δεν βλέπω να υπάρχει λύση...

Θ. Η φυγή πάντως δεν είναι λύση.. Θα είμαστε φυγάδες μια ζωή.....και κα μετανιώσεις πικρά κάποια

3ο Γυμνάσιο Ρόδου

στιγμή αργότερα για αυτό Λοιπόν αντί να το βάλεις στα πόδια , καλύτερα να μείνεις και να αντιμετωπίσεις την κατάσταση όπως αρμόζει σε έναν βασιλιά.

Ι. Και αν αποτύχω ; Θα μας σκοτώσουν.....

Θ. Καλύτερα να πεθάνεις πολεμώντας γενναία σαν πραγματικός βασιλιάς υπερασπιζόμενος τα πιστεύω του. Οι αθάνατοι της ιστορίας είναι αυτοί που μένουν , τολμούν , μάχονται μέχρι εσχάτων και όχι οι δειλοί.....

Ι. Λοιπόν , σαν να έχεις δίκιο....αλλά.....

Θ. Δεν έχει αλλά ! Κάλεσε αμέσως τους έμπιστους στρατηγούς σου και πρόσταξε τους να κάνουν ότι είναι δυνατόν έτσι ώστε να επανέλθει η ειρήνη , η ηρεμία στην Αυτοκρατορία και στην Πόλη.

Ι. Νομίζω ότι αυτό είναι το πλέον κατάλληλο για την ισχύουσα κατάστασή. Θα διατάξω αμέσως να έρθει ο Ναρσής και ο Βελισάριος. Η εντολή μου είναι : Καταπνίξτε την επανάσταση άμεσα , Άνευ όρων και περιορισμών.

Μιχάλης (B4)

Ιουστινιανός: -Πρέπει να φύγω ,οι Βενετοί και οι Πράσινοι θα μας καταστρέψουν. Ετοιμάστε μου ένα πλοίο τώρα!

Θεοδώρα: -Ιουστινιανέ δεν πρέπει να φύγεις, εάν θέλεις να παραμείνεις βασιλιάς θα πολεμήσεις. Στο βασίλειο μας είναι αδικαιολόγητη η φυγή!

Ιουστινιανός: -Μα τι λες ,θες να πεθάνουμε εγώ θα φύγω για να σωθώ!

Θεοδώρα : -Εντάξει, εάν λοιπόν εσύ βασιλιά θέλεις να σωθείς ,μπορείς, αφού και χρήματα πολλά έχουμε και θάλασσα και πλοία .Σκέψου όμως μήπως στο μέλλον μετανιώσεις που σώθηκες φεύγοντας αντί να μείνεις εδώ και να πολεμήσεις. Αλλά αν πεθάνεις θα πεθάνεις ως Βασιλιάς

Ιουστινιανός : -Εε λοιπόν, Θεοδώρα μου καλή με έπεισες και θα κάτσω να πολεμήσωΕτοιμάστε μου στρατό !!

(Εύη B4)

2. Οι μαθητές μελέτησαν το κείμενο των κακώσεων του Θεοφάνη και μετέφεραν έναν διάλογο μεταξύ των πολιτών του Βυζαντίου ως προς τις κακώσεις.

Καλησπέρα, κε Πολυσιδίη!

-Τι κάνετε κε Φτωχίμανδρε; Η γυναίκα; Τα παιδιά;

-Ε, ας τα λέμε καλά..Ήλθε ο ΈΝΦΙΑ, με το ζόρι βγήκα απ το νοσοκομείο..Ήλθε και η ΔΕΗ ένα κατοστάρικο και συνήλθα κε δυο πακέτα ντεπόν. Κατα τα άλλα..καλά Εσεις;

-Εγώ μόλις νοίκιασα ένα βακουφικο στη Χαλκιδική, μου βγήκε τρία κατοστάρικα τον μήνα..

-άκουσες για τον νέο νόμο του Νικηφόρου;

-Ποιον, αυτόν που λέει οτι όσοι βγάζουν εισόδημα μεγαλύτερο απο 500 νομίσματα, θα πρέπει να αγοράζουν τον επολεμικό εξοπλισμό στους φτωχότερους;

-Σαν κοινωνικό μέρισμα ένα πράγμα ..

-Ναι..λοιπόν;

-Τι λοιπόν;;

-(Κοιτάει με χαμόγελο όλο νόημα)..

-'Όχι, αποκλείεται..

-Γιατί, ρε συ;; Τόσα χρόνια γνωριζόμαστε ..δεν θα πάρω τίποτα;;;

(Μιχαήλ Β4)

Υπήκοος 1: Κατά την γνώμη μου οι κακώσεις κάνουν καλό στο κράτος γιατί βοηθούν την οικονομία του κράτους

Υπήκοος 2: Δεν συμφωνώ μαζί σου φίλε μου γιατί οι κακώσεις μπορούν να βάλουν και αθώους ανθρώπους στην φυλακή

Υπήκοος 1: Οι κακώσεις όμως κρατάνε μια τάξη στο κράτος και οι πλούσιοι βοηθάνε τους φτωχούς αρα είναι και μια καλή πράξη

Υπήκοος 2: Ναι αλλά αν δεν υπήρχαν οι κακώσεις οι φτωχοί δεν θα έδιναν τίποτα άρα θα μπορούσαν να μην χάνουν πολλά χρήματα και οι πλούσιοι τα χρήματα τα έχουν βγάλει απο τον ιδρώτα τους και για ποιον λόγο να χάνουν τα δικά τους χρήματα; Επίσης για την τάξη που είπες αν κάποιος κάποια βλάψει πουθενά αν πάει στην φυλακή γιατί να μπαινουν άνθρωποι που δεν έχουν χρήματα

Υπήκοος 1: Κοίτα φίλε μου οι κακώσεις βοηθούν και στο να υπάρχουν χρήματα στο κράτος με αποτέλεσμα να μπορεί το κράτος να φτιάξει διάφορα έργα και να κάνει διάφορες εκδηλώσεις

Υπήκοος 2: Αν το κράτος ήταν άξιο δεν θα χρειαζόταν να δίνουμε φόρους

Υπήκοος 1: Εντάξει φίλε μου ο καθένας ας πιστεύει οτι θέλει τα λέμε αύριο

Υπήκοος 2: Καληνύχτα!

(Σουέλα- Πάουλα Β1)

Τα καινούργια μέτρα που επέβαλε ο Νικηφόρος και η δυναστεία του είναι δυσβάσταχτα, είναι αδύνατη η εκπλήρωση τους.

-Προσπάθησε να υπομείνεις, είναι απαραίτητα για τη οικονομική ανάκαμψη του κράτους η οποία θα αυξηθεί αισθητά και έτσι η ψυχολογία και οι δυνατότητες των πολιτών θα βελτιωθούν και θα πληθύνουν αντίστοιχα.

-Θα αντέξει όμως ο λαός μετά απ' την τεράστια αυτή επιβάρυνση που θα υποστεί;

-Ο καθένας μπορεί να επιβιώσει εάν έχει ισχυρή θέληση και επιθυμεί η βυζαντινή αυτοκρατορία να ανακτήσει και πάλι την υψηλή θέση που κατείχε πριν από την κρίση που υπέστη και την υποβάθμισε.

-Αδύνατο! Όσο δυνατή και να είναι η θέληση του καθενός, κανείς δεν θα κατορθώσει να αμυνθεί σ' αυτό το πολύπλευρο χτύπημα. Οι φόροι αυξάνονται όλο ένα και περισσότερο και παράλληλα γίνονται και πιο απαιτητικοί. Έτσι το μόνο που πετυχαίνει η κρατική διοίκηση είναι να αποδυναμώνει ολόκληρη την αυτοκρατορία.

-Αντιθέτως, οι κινήσεις αυτές της διοίκησης εξασφαλίζουν στο λαό της ένα αισιόδοξο και ευκατάστατο μέλλον και δεν έχουν την πρόθεση να αποδυναμώνουν τους πολίτες της.

3ο Γυμνάσιο Ρόδου

-Διαφωνώ καθέτως αλλά ο καθένας υποστηρίζει την άποψη του και σέβεται του άλλου.

-Ασφαλώς!

-Τέλος πάντων, τώρα πρέπει να φύγω, αντίο.

-Αντίο!

(Άρτεμις Α4)

- Καλημέρα.
- Καλημέρα.
- Πλήρωσες τους φόρους;
- Όχι ακόμα. Τα λεφτά μου τελείωσαν. Εσύ;
- Εγώ; Πρώτος πρώτος τα πλήρωσα.
- Πώς τα καταφέρνεις; Αυτά τα μέτρα είναι τόσο άδικοι και σκληρά.
- Μπορεί να είναι λίγο άδικοι αλλά είναι και αναγκαίοι. Σκέψου τι θα γινόταν αν δεν υπήρχαν!
- Θα σου πω εγώ τι θα γινόταν. Θα είχαμε λεφτά! Επίσης δε θα αναγκαζόμασταν να ζούμε σε Σκλαβηνείες μαζί με Σλάβους.
- Σκέψου όμως ότι έχεις πιο πολύ χώρο εδώ!
- Εδώ ζούμε πολύ πιο στριμωγμένα από ότι στα θέματα. Και για σκέψου ότι εγώ τώρα, που τα λεφτά δε μου περισσεύουν, θα πρέπει να πληρώνω και κάποιον που δεν έχει μία. Στερούμε και εγώ πράγματα αλλά και η οικογένειά μου.
- Κάνεις όμως ένα καλό! Ο Θεός θα σε ανταμείψει για την γενναιοδωρία σου.
- Μόνο που ο Θεός ανταμείβει αυτούς που το κάνουν με την καρδιά τους και μπορούν να το κάνουν. Εγώ με το ζόρι τα βγάζω πέρα και δεν είναι ότι δε θέλω να βοηθήσω αλλά δεν έχω. Και πέρα από όλα αυτά αυξήθηκαν και τα τέλη!
- Βοηθάς το κράτος να αναπτυχθεί!
- Το κράτος είναι ήδη αναπτυγμένο. Δε χρειάζεται τόσα χρήματα! Και δεν υπάρχουν και κουφισμοί. Τουλάχιστον παλιά είχα μια φοροαπαλλαγή λόγω πολυτεκνίας. Τώρα ούτε και αυτό!
- Δε λες καλά που δεν είσαι εφοπλιστής; Τότε θα σου έδιναν δάνειο και θα πλήρωνες τόκο!
- Πάλι καλά! Αλλά αυτοί οι φόροι είναι ανελέητοι! Δεν τους αντέχω!

Αγγελική (Β1)

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ – ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

1. Η Καθολική εκκλησία πρόσθεσε στο Σύμβολο της Πίστεως την φράση «και εκ του Υιού εκπορευόμενο» (filioque). Αντίθετα η Ορθόδοξη Πίστη λέει ότι το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα.
2. Οι Καθολικοί υποστηρίζουν πως ο Πάπας έχει το αλάθητο.
3. Οι Καθολικοί απαγορεύουν στους κληρικούς τους να παντρευτούν.
4. Οι Καθολικοί διαφοροποιούνται και στο μυστήριο της Βάπτισης αφού δεν βαπτίζουν αλλά ραντίζουν το παιδί.
5. Η Αγία Κοινωνία δίνεται στους Καθολικούς στη μορφή άρτος άζυμου . Η διαφορά στον τρόπο που κάνουμε τον Σταυρό.
6. Το Πρωτείο του Πάπα
Αγγελική (B4)

3. Οι σκέψεις και τα συναισθήματα της Άννας Κομνηνής κατά τη διάρκεια του ταξιδιού της στη Χερσώνα , για να παντρευτεί τον Βλαδίμηρο από το προσωπικό ημερολόγιο της Άννας.

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Σήμερα με πηγαίνουν στη Χερσώνα για να παντρευτώ τον Βλαδίμηρο. Η σκέψη μου είναι στην όμορφη Βασιλεύουσα και το Ιερό Παλάτιο. Δεν θέλω να παντρευτώ έναν ξένο , είναι τόσο άχαρος και δεν φαίνεται καθόλου ευγενής. Φοβάμαι πως δεν θα περάσω όμορφα μαζί του, Μόλις έφτασα στη Χερσώνα , είναι ένα μεγάλο χωριό με καλύβες από λάσπη. Το ανάκτορο θυμίζει ένα κοινό βυζαντινό σπίτι , κακόγουστο και απεριποίητο όμως , χωρίς πλουμιστά στολίδια και την πολυτέλεια του ανακτόρου της Κωνσταντινούπολης. Η πιο δύσκολη απόφαση που έπρεπε να υπακούσω στη ζωή μου, αφήνοντας πίσω την οικογένειά μου, τους φίλους και την όμορφη Βασιλεύουσα . Πρέπει να φανώ δυνατή όμως και να σχεδιάσω τη νέα μου ζωή μακριά από την πατρίδα μου..... Νιώθω εντελώς ξένη ανάμεσα σε ξένους, ελπίζω τα πράγματα να αλλάξουν γρήγορα..
Χριστίνα (B1)

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Είχε αχνοφανεί στον ορίζοντα η Χερσώνα , όταν με ειδοποίησαν ότι ολόκληρος ο στόλος από μικρά πλοία των Ρως ερχόταν να με προυπαντήσει. Ντύθηκα με το χρυσοκέντητο φόρεμα μου και ανέβηκα στο κατάστρωμα. Ήμουν σοβαρή και αμίλητη , κοιτούσα προς την Χερσώνα μα δεν την έβλεπα, γιατί σκεφτόμουν τη Βασιλεύουσα και το Ιερό Παλάτι. Δεν είδα τη συνοδεία των πλεουμένων ούτε τα πολύχρωμα φλάμπουρα, δεν άκουσα τα κύμβαλα, τις σάλπιγγες , τα βούκινα και τις ζητοκραυγές των Ρως όταν ζυγώναμε με το καράβι.

Ο Βλαδίμηρος με πλησίασε και υποκλίθηκε μπροστά μου και με βαριά φωνή με καλωσόρισε στη πατρίδα του που πλέον είναι και δική μου..

Όταν αντίκρυσσα το Κίεβο απογοητεύτηκα. Δεν ήταν πόλη αυτή αλλά ένα χωριό με καλύβες από λάσπη. Κατευθυνθήκαμε με τις άμαξες στο ανάκτορο του Βλαδίμηρου (ένα σπίτι ήτνα το ανάκτορο του) ούτε ένας έμπορος της Βασιλεύουσας δεν θα καταδεχόταν να ει εκεί. Όχι ότι ήταν μικρό αλλά ήταν κακόγουστο, απεριποίητο, χωρίς στολίδια και βρώμικο.

Ο Βλαδίμηρος βαφτίστηκε μαζί με εκατό ακόμα άρχοντες του τοπου βαφτίστηκε Χριστιανός στην εκκλησία του Αγίου Βασιλείου ...

Παρασκευή (B4)

4. ΕΝΩΤΙΚΟΙ- ΑΝΘΕΝΩΤΙΚΟΙ

Η σύγκρουση των ανθενωτικών και ενωτικών δυσχέρανε την κατάσταση του Βυζαντίου και οδήγησε την πόλη πιο κοντά στο τέλος της. Η αρχική πρόθεση προέβλεπε με αισιοδοξία την προσέγγιση της Δύσης για την αποστολή βοήθειας έναντι των Οθωμανών Τούρκων , όμως το αποτέλεσμα ήταν καταστροφικό, αφού ο λαός διχάστηκε δεν παρέμεινε ενωμένος και αποδυναμώθηκε ολοκληρωτικά μέσα από τις θρησκευτικές συγκρούσεις , διευκολύνοντας έτσι τα σχέδια των Οθωμανών.

Άρτεμις (Β1)

4. Ένας Σταυροφόρος αγρότης συνομιλεί με έναν συγχωριανό του για τους λόγους που τον οδήγησαν να πάρει μέρος στην Σταυροφορία.

- Για ποιο λόγο έγινες σταυροφόρος και ήλθες εδώ;
- Εγώ και οι συντροφοί μου είμασταν φτωχοί άνθρωποι και ζούσαμε σε ένα χωριό της Γαλλίας. Εκεί μας εκμεταλλεύονταν οι φεουδάρχες. Η ζωή μας εκεί ήταν άθλια και μίερα. Τότε ακούσαμε από διάφορους ανθρώπους για την Ανατολή. Όλοι έλεγαν ότι είναι ένας επίγειος παράδεισος με παρα πολλά πλούτη. Αυτό μας έκανε να θέλουμε να έλθουμε σ' αυτόν τον τόπο για να ζήσουμε μια ζωή πιο ποιοτική. Μια φορά ο Πάπας στην ομιλία του στο Κλερμόν μας κάλεσε να υπερασπιστούμε τα ιερά εδάφη από τους Άραβες. Μας υποσχέθηκε άφεση των αμαρτιών μας, εάν απελευθερώσουμε τα Ιεροσόλυμα από τους πολιορκητές του και έκλεισε την ομιλία του με τη φράση: «Ο Θεός το θέλει». Όλοι ήμασταν ενθουσιασμένοι και αρχίσαμε να φωνάζουμε ότι είναι θέλημα Θεού η σταυροφορία. Από την επομένη κιόλας αρχίσαμε να ετοιμαζόμαστε.. Ωστόσο είμασταν απλοί αγρότες χωρίς όλα. Στο μακρινό δρόμο για τα Ιεροσόλυμα πολλοί αρρώστησαν και πέθαναν από τις κακουχίες. Όσοι αντέξαμε φτάσαμε στην Κωνσταντινούπολη σε άθλια κατάσταση.
- Τι έγινε έπειτα; Πώς σας αντιμετώπισαν;
- Εκεί συναντήσαμε τον Αλέξιο Κομνηνό που μας έδωσε όπλα, ρούχα και τρόφιμα και μας βοήθησε να περάσουμε απέναντι στη Ασία. Εκεί μας επιτέθηκαν και οι Τούρκοι. Λίγοι καταφέραμε να φτάσουμε τελικά εως τα Ιεροσόλυμα.
- Πώς νιώθεις μετά από όλα αυτά που περάσατε; Μετάνιωσες που ακολούθησες τους Σταυροφόρους;
- Εάν ήξερα τι θα συνέβαινε σίγουρα δεν θα έπαιρνα μια τέτοια απόφαση. Όμως το ταξίδι μου έδωσε πολλές εμπειρίες και τώρα αισθάνομαι πιο σοφός και ώριμος. (Χριστίνα Β1)

- Όταν έπεσε η Κωνσταντινούπολη στους Τούρκους, ένα πουλί ανέλαβε να πάει ένα γραπτό μήνυμα στην Τραπεζούντα στην Χριστιανική Αυτοκρατορία του Ποντου για την Άλωση της Πόλης. Μόλις έφτασε εκεί πήγε κατευθείαν στη Μητρόπολη που λειτουργούσε ο Πατριάρχης και άφησε το χαρτί με το μήνυμα πάνω στην Άγια Τράπεζα. Κανείς δεν τολμούσε να πάει να διαβάσει το μήνυμα. Τότε πήγε ένα παλλικάρι, γιός μιας χήρας, και διάβασε το άσχημο μαντάτο “Πάρθεν η Πόλη, Πάρθεν η Ρωμανία”.
- Το εκκλησίασμα και ο Πατριάρχης άρχισαν τον θρήνο, αλλά ο νέος τους απάντησε.
- “Κι αν η Πόλη έπεσε, κι αν πάρθεν η Ρωμανία, πάλι με χρόνους και καιρούς, πάλι δικά μας θα’ ναι”.
- Ο λαοφιλέστερος θρύλος έχει να κάνει με το τελευταίο αυτοκράτορα που μαρμάρωσε μέσα στο ναό της Αγίας Σοφίας. Η παράδοση πέρασε από στόμα σε στόμα αμέσως μετά την κατάληψη της Κωνσταντινούπολης. Όταν η Πόλη πέρασε στα χέρια των Τούρκων, ο λαός δεν μπορούσε να πιστέψει ότι ένα τέτοιο κτίσμα έχει περιέλθει σε μουσουλμανικά χέρια. Διέδωσαν λοιπόν ότι ο βασιλιάς κρύφτηκε πίσω από μία κολόνα του ναού της Αγίας Σοφίας, χάθηκε μέσα στους διαδρόμους και παρέμεινε κρυμμένος εκεί. Οι ώρες αναμονής τον “μαρμάρωσαν”. Είναι γεγονός ότι κανείς δεν βρήκε το πτώμα του τελευταίου υπερασπιστή, του αυτοκράτορα Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου. Χάθηκε και πίστεψαν ότι Άγγελος Κυρίου το έκρυψε και το μαρμάρωσε. Κάποτε θα έρθει η ώρα που πνοή Θεού θα του δώσει δύναμη και ζωή ξανά και όλα θα ξαναγίνουν από την αρχή. Η Πόλη θα είναι και πάλι ελεύθερη.
- Ένας άλλος θρύλος ιδιαίτερα αγαπητός είναι ο θρύλος του παπά της Αγίας Σοφίας. Η παράδοση λέει ότι την ώρα που οι Τούρκοι έμπαιναν στην εκκλησία, ο παπάς διέκοψε τη λειτουργία και κρύφτηκε πίσω από το ιερό. Σε εκείνο το σημείο που κρύφτηκε ενώ υπήρχε μία πόρτα, “ως δια μαγείας” η πόρτα έγινε τοίχος τον οποίο κανείς και ποτέ δεν κατάφερε να σπάσει από τότε. Ούτε οι Τούρκοι, ούτε οι Έλληνες μάστορες τους οποίους έφερναν για αυτό το σκοπό δεν μπόρεσαν να γκρεμίσουν τον τοίχο. Ο θρύλος καταλήγει ότι όταν η Αγία Σοφία ξαναγίνει ελληνική εκκλησία, τότε ο παπάς θα βγει από το ιερό και θα ολοκληρώσει την ημιτελή λειτουργία του.
- Οι περισσότεροι τοπικοί θρύλοι για την άλωση της Κωνσταντινούπολης μοιάζουν σε ένα σημείο: όλοι δείχνουν ότι ο χρόνος σταμάτησε με την κατάληψη της ιερής πόλης της Ορθοδοξίας από τους άπιστους Τούρκους και ότι η τάξη στον κόσμο θα επανέλθει με την ανακατάληψη της Βασιλεύουσας από τους Έλληνες. Έτσι, και στην Ήπειρο υπάρχει μια αντιστοιχία λαϊκή δοξασιά. Συγκεκριμένα, ένα πουλί φέρνει την αναγγελία της πτώσης της Πόλης σε μια ομάδα βοσκών που εκείνη τη στιγμή ποτίζουν τα κοπάδια τους σε ένα ποτάμι. Ο θρύλος λέει ότι στο άκουσμα της φοβερής είδησης τα νερά του ποταμίου σταμάτησαν να κυλάνε, αφού και το φυσικό στοιχείο θεώρησε ότι η πτώση της Κωνσταντινούπολης ήταν κάτι το ανήκουστο. Το ποτάμι θα συνεχίσει και πάλι να κυλάει, μόλις απελευθερωθεί η Πόλη, συνεχίζει ο λαϊκός θρύλος...
- Κάποιος καλόγερος είχε ψαρέψει σε ένα ποτάμι ψάρια και τα τηγάνιζε κοντά στην όχθη του ποταμού. Τη στιγμή εκείνη ακούστηκε από ένα πουλί το μήνυμα της πτώσης της Κωνσταντινούπολης στους Τούρκους. Ο καλόγερος σάστισε και αμέσως τα μισοτηγανισμένα ψάρια πήδησαν από το τηγάνι και ξαναβρέθηκαν στο ποτάμι. Εκεί ζουν αιώνια μέχρι τη στιγμή της απελευθέρωσης της Κωνσταντινούπολης από τους Τούρκους, οπότε και θα ξαναβγούν για να συνεχιστεί το τηγάνισμα τους.

Μαρία (B1)

ΘΡΗΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Σημαίνει ο Θιός, σημαίνει η γης, σημαίνουν τα επουράνια,
σημαίνει κι η Αγία Σοφιά, το μέγα μοναστήρι,
με τετρακόσια σήμαντρα κι εξηνταδυό καμπάνες,
κάθε καμπάνα και παπάς, κάθε παπάς και διάκος.
Ψάλλει ζερβά ο βασιλιάς, δεξιά ο πατριάρχης,
κι απ' την πολλήν την ψαλμουδιά εσειόντανε οι κολόνες.
Να μπουνε στο χερουβικό και να 'βγει ο βασιλέας,
φωνή τους ήρθε εξ ουρανού κι απ' αρχαγγέλου στόμα:

"Πάψετε το χερουβικό κι ας χαμηλώσουν τα 'αγια,
παπάδες πάρτε τα γιερά και σεις κεριά σβηστήτε,
γιατί είναι θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψει.
Μόν' στείλτε λόγο στη Φραγκιά, να 'ρτουνε τρία καράβια^ο
το 'να να πάρει το σταυρό και τ' άλλο το βαγγέλιο,
το τρίτο το καλύτερο, την άγια τράπεζά μας,
μη μας την πάρουν τα σκυλιά και μας τη μαγαρίσουν".
Η Δέσποινα ταραχτήκε και δάκρυσαν οι εικόνες.
"Σώπασε κυρά Δέσποινα, και μη πολυδακρύζεις,
πάλι με χρόνους, με καιρούς, πάλι δικά μας είναι".

Πήραν την Πόλιν, μωρέ πήρανε, πήραν τη Σαλονίκη,
πήραν και την Αγιοσοφιά το μέγα μοναστήρι
πώχει σαράντα όνο 'κκλησιές κι' εξήντα όνο καμπάνες
κάθε καμπάνα και παπάς, κάθε παπάς και ψάλτης.
Σιμά να βγούνε τα Ιερά, κι' ο Βασιλεύς τον κόσμο,
περιστερά κατέβηκεν από τα μεσουράνια:
Πάψετε το Χερουβικό, κι' ας χαμηλώσουν τ' Άγια,
Παπάδες πάρτε τα Ιερά και σεις κεριά σβηστείτε,
γιατί 'να θέλημα Θεού, η Πόλη να τουρκέψει.
Η Δέσποινα ταραχτήκε κι' εδάκρυσαν οι' κόνες
Σώπασε κυρά Δέσποινα και σεις 'κόνες μην κλαίτε
Πάλι με χρόνους με καιρούς, πάλι δική σου θα' ναι.

'Ελαψ' ευθύς η λειτουργιά, σωπάσαν οι ψαλτάδες,
η εκκλησιά αναστέναξε, σβηστήκαν τα καντήλια,
οι 'κόνες άρχισαν να κλαιν, να χύνουν μαύρα δάκρυα.
Κι ο βασιλιάς μετάλαβε με το φουστάτο τον όλο,
και στ' άλογο τον ρίχτηκε και πάει να πολεμήσει,
λέγοντας προς την Παναγιά και τους Αγίους όλους:
- Σώπασε κυρά Δέσποινα, και σεις Άγιοι μην κλαίτε
πάλε με χρόνους με καιρούς, πάλε δικά μας θα' ναι.
Και τη στιγμή που ο βασιλιάς από τη θήρα βγήκε,
ένas πανέμορφος παπάς στα χέρια τον κρατώντας
την Κοινωνιά και το Σταυρό και το Ιερό Βαγγέλιο,
έβγαλε μιαν οργιά φτερά και σαν αητός υψώθη
και πέταξε στους ουραμούς από 'να παραθύρι,
για να μην πέσουν στις Τουρκιάς τ' αντίχριστα τα χέρια.

30 Γυμνάσιο Ρόδου

Πάρθεν ή Ρωμανία (Δημοτικό τοῦ Πόντου)

Έναν πουλιν, καλόν πουλιν έβγαίν' από την Πόλιν,
οὐδέ στ' άμπέλια κόνεψεν οὐδέ στα περιβόλιαν,
έπηγεν και-ν έκόνεψεν ά σου 'Ηλί' τόν κάστρον.
Έσειξεν τ' έναν τὸ φτερόν σὸ αίμα βουτεμένον,
έσειξεν τ' άλλο τὸ φτερόν, χαρτίν έχει γραμμένον,
Ατὸ κανείς κι ανέγνωσεν, οὐδ' ὁ μητροπολίτης
έναν παιδίν, καλόν παιδίν, έρχεται κι άναγνώθει.
Σίτ' άναγνώθ' σίτε κλαίγει, σίτε κρούει την καρδίαν.

«Άλι έμάς και βái έμάς, πάρθεν ή Ρωμανία!»

Μοιρολογοῦν τὰ έκκλησιάς, κλαίγνε τὰ μοναστήρια
κι ὁ Γιάννης ὁ Χρυσόστομον κλαίει, δερνοκοπιέται,
-Μή κλαῖς, μή κλαῖς Άϊ-Γιάννε μου, και δερνοκοπισκᾶσαι
-Η Ρωμανία πέρασε, ή Ρωμανία 'πάρθεν.
-Η Ρωμανία κι άν πέρασεν, άνθεῖ και φέρει κι άλλον.

Ό μαρμαρωμένος Βασιλιάς

(νεότερο τραγούδι)

Έστειλα δυὸ πουλιὰ στην κόκκινη μηλιὰ πὸν λένε τὰ γραμμένα
τὸνα σκοτώθηκε, τ' άλλο λαβώθηκε δέ γύρισε κανένα.

Γιὰ τὸ μαρμαρωμένο βασιλιὰ οὔτε φωνή, οὔτε λαλιὰ,
τὸν τραγουδάει τώρα στα παιδιά, σάν παραμῦθι ή γιαγιά.

Έστειλα δυὸ πουλιὰ στην κόκκινη μηλιὰ δυὸ πετροχελιδόνια,
μὰ κεῖ έμμείνανε κι ὄνειρο γίνανε σέ δακρυσμένα χρόνια.

Γιὰ τὸ μαρμαρωμένο βασιλιὰ οὔτε φωνή, οὔτε λαλιὰ,
τὸν τραγουδάει τώρα στα παιδιά, σάν παραμῦθι ή γιαγιά.

Γιάννης (B4)

Η ΑΛΩΣΗ

Η Κωνσταντινούπολη παρά τις υπεράνθρωπες προσπάθειες των βυζαντινών στρατιωτών δεν κατάφερε να μείνει ζωντανή , αφού την υπερασπίζονταν 6.000 στρατιώτες έναντι 100.000 Οθωμανών στρατιωτών που την πολιορκούσαν . Οι Οθωμανοί μετά από 54 ημέρες πολιορκίας την κατέκτησαν στις 29 Μαΐου 1453. Μετά την Άλωση , οι κατακτητές δεν σεβάστηκαν την Βασιλεύουσα , αφού λεηλάτησαν τα σπίτια , άρπαξαν αιχμαλώτους , σκότωσαν ανθρώπους κάθε ηλικίας και λεηλάτησαν σπίτια και εκκλησίες. Στους ναούς έσπασα και κατέστρεψαν εικόνες και θρησκευτικά κειμήλια, έκαψαν και ποδοπατησαν τα ιερά βιβλία, λεηλάτησαν πολύτιμους λίθους και στολίδια . Σε όλη την πόλη λεηλάτησαν το χρυσάφι, τους πολύτιμους λίθους, τα κοσμήματα αφήνοντας τη Βασιλεύουσα ένα ερείπιο και κάνοντας ακόμη και τον Σουλτάνο να λυπηθεί αντικρίζοντας την ολοκληρωτική καταστροφή.

Χριστίνα (B1)

Η κατάσταση στο στρατόπεδο των Τούρκων.

Οι Οθωμανοί είναι αποφασισμένοι να πολιορκήσουν την Κωνσταντινούπολη . Προετοιμάζουν τον στρατό τους ώστε να πετύχουν το σκοπό τους.

Σε αντίθεση με τους Βυζαντινούς οι Οθωμανοί έχουν εφοδιαστεί πλήρως με τρόφιμα και πολεμοφόδια. Με τα όπλα τους , τον υπεράριθμο στρατό τους και την πολεμική τους τεχνική σίγουρα θα εξοντώσουν τους Βυζαντινούς. Το κυριότερο είναι ότι σταμάτησαν τον επισιτισμό της πόλης κι έτσι ο στρατός των βυζαντινών γίνεται όλο και πιο αδύναμος. Η υπεροχή των Τούρκων σε στρατιώτες και οπλισμό είναι συντριπτική. Είναι βέβαιο ότι η Άλωση της Πόλης δεν θα αργήσει.

(Σέρβος ανταποκριτής)

Παρασκευή (B1)

Η Πόλις Εάλω..

Η επιθυμία του Μωάμεθ του Πολιορκητή ήταν να κατακτήσει την πλουσιότερη και ισχυρότερη πόλη του Μεσαίωνα, την Κωνσταντινούπολη. Λαμβάνοντας υπόψιν τις αδυναμίες που αντιμετώπιζε η Βασιλεύουσα , ο Μωάμεθ επιχείρησε με κάθε δυνατό μέσο να την λεηλατήσει και να διευρύνει τα σύνορα της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Συνοδευόταν από έναν στρατό 200.000 ενόπλων ενώ στη θάλασσα είχε παρατάξει 400 πλοία που είχαν αποκλείσει τα Τείχη της Βασιλεύουσας. Επιπλέον ο Οθωμανικός στρατός ενισχυόταν διαρκώς από ξένους μάχιμους και υπερτερούσε στον οπλισμό. Αντίθετα το Βυζάντιο διέθετε μόλις 7.000 υπερασπιστές και έτσι την άνοιξη του 1453 η Κωνσταντινούπολη κυριεύτηκε από του Οθωμανούς. Στη διάρκεια των 50 ημερών της Άλωσης επικρατούσε τρόμος ενώ η απουσία ης ανθρωπιάς και της λογικής ήταν αισθητή. Οι επιδρομείς επέλεξαν να καταστρέψουν και να λεηλατήσουν μια τόσο μεγαλόπρεπη και αξιοσέβαστη πόλη παίρνοντας κάθε πολύτιμο αγαθό ως λάφυρο. Δεν σεβάστηκαν ούτε την ανθρώπινη ζωή ούτε τον πολιτισμό του Βυζαντίου. Η πλειοψηφία των κατοίκων είτε απεβίωσε είτε περιήλθε σε κατάσταση υποδούλωσης.

Άρτεμις Β4)

